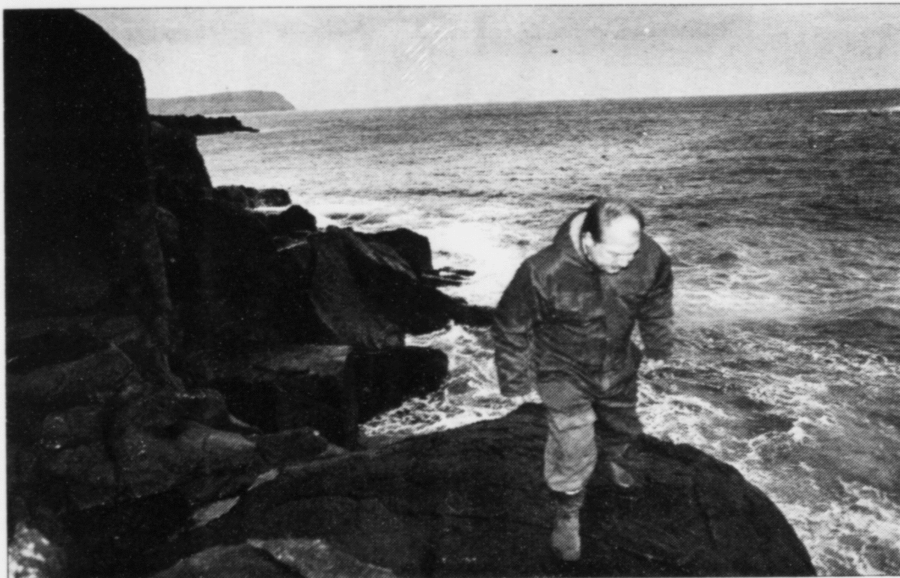

Veðrið loyfdi ekki nakrari serligari leiting á sjónum í gjár, og als ekki var hugsingur um hjá froskmonnunum at taka slítt leitingararbeiði uppafur, tí uppgangurinn var nógvur. Leitað varð kortini á landi fram við fjøruni
Mynd: Kalmar

Vánalig líkindi at halda fram við leitingini í gjár

Froskmenninir finga einki gjørt í gjár, og møguleikarnir at leita á sjónum vóru yvirhøvur smáir í tí stóra uppganginum. Men leitað varð tó á landi fram við fjøruni, í vón um at finna tann 53 ára gamla maskinmannin á »Stathav«, Henry Frederiksberg

Vaktar- og Bjargingartænastan ávarar nú skip og bátar um at halda seg burturi frá Hólmasundi og leiðini rundanum, har »Stathav« av higartil ókendum orsökum bráðliga fórst seinna-partin mánadagin.

Umframt at vraklutir alla tíðina eru har á leiðini, eru eisini trossar komnir fastir í botnin, so teir kunnu vera til vanda fyri skip og bátar, varð fyrrapartin í gjár sagt av skrivstovuni hjá Vaktar- og Bjargingartænastuni í Havn.

Lágrtíð, ið ferdi við sær ódnarveður mikunáttina, gjørdi eisini í gjár slítt til, at torført var at halda fram við leitingararbeiðinum, ið nú fyrst og fremst hevur til endamáls at finna hin 53 ára gamla maskinmannin á »Stathav«, Henry Frederiksberg av Strøndum, aftur.

Skiparin á »Stathav«, hin 59 ára gamla Otto Petersen úr Saltnesi, varð funnin nærhendis vanlukkastaðnum um miðdagsleitið týsdagin.

Aftur í gjár leitað á landi fram við fjøruni, tí tað var einasti møguleikin at leita nakað í gjár.

Hvørki »Tjaldrið« ella »Olavur Halgi« finga gjørt stórvegis í gjár, og als ekki var hugsingur um at lata froskmenninar halda fram við sínum leitingararbeiði nærhendis, har vrakið av »Stathav« sakk týsnáttina kl. 1.30.

Tað dýpst skjótt har á leiðini, og eisini er nógv og stórt grót á botninum, so

vrakið er illa brotið. Sambært Vaktar- og Bjargingartænastuni er tað farið í fleiri petti og hetta hevði so heldur ekki gjørt leitingina lættari, um veðrið var til tað.

Vrakið í fleiri pettum

At vrakið er so illa brotið, kemur eisini at gera tað sera torført at finna fram til, hvi »Stathav« so bráðliga sakk seinna-partin mánadagin, at skiparin bert fekk givið eitt neyðarkall frá sær, tí hann av tilvild hevði telefonsamband við skrivstovuna hjá Statoil, tá vanlukkan hendi.

Einasti sjónarváturin, ið var til hendingina, var Anfinnur Jacobsen, leiðari á Veðurstøðini í Havn. Hann sá »Stathav« bráðliga fara runt, hóast skipið var rími-

liga mitt útiá millum Byrgistanga og flesina utan fyri Hoyvíkshólm.

Tí er valla hugsandi, at skipið á nakran hátt hevur borið við land, men at talan heldur má vera um, at eitt-hvørt er hent umborð, ið hevur verið orsök til hesa syrgiliga vanluku.

Men júst tað, at vrakið av »Stathav« er so illa farið, at tað er í fleiri smáum pettum, ið fáa størri og størri skaða fyri hvønn tíma, tey liggja á havsins botni, ger vónirnar alsamt smærri fyri at finna fram til orsøkina til vanlukkuna við at kanna vrakið.

Mánakvöldið var illveður, og hetta tarnaði leitingini tá. Týsdagin var heldur betri veður, og tá finga eis-

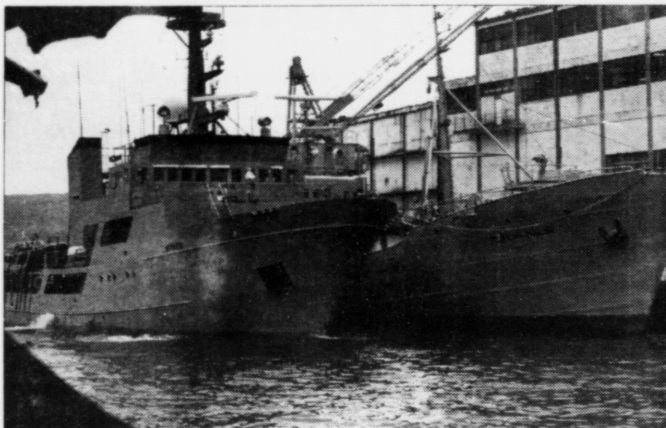
ini froskmennin av »Tjaldrið« og »Olavi Halga« farið niður at leita. Men so aftur í gjár var veðrið aftur so mikið vánaligt á sjónum, at lítið og einki gjørdist við at halda fram við leitingini á sjónum.

»Stathav« var á veg av Havnini inn á Skálafjørðin, tá hann bráðliga fór runt. Tá hetta hendi, hevði hann ber eini 6.000 litrar av olju umborð, tí hann hevði verið í Havn og givið nøkrum trolarum olju fyrr um dagin.

Tá allir tangarnir vóru fullir, tók »Stathav« einar 125.000 litrar av olju.

Við umborð, tá vanlukkan hendi, vóru skiparin og maskinmaðurin og hundurin hjá skiparanum.

hj.

Vaktar- og bjargingarskipini »Tjaldrið« og »Olavur Halgi« finga ekki gjørt nógv við leitingina í gjár fyri veðri
(Savnsmynd)

Máttu fáa franskan tulk til sjóforhoyr

Tá franski trolarin »Cap Nord« herfyri av »Tjaldrið« varð sleipaður inn á Runavík, tí hann hevði fingið trolíð um skrávuna, fekk ein av kistunum undir keiini skaða, so sjóforhoyr mátti til. Tá varð neyðugt at fáa franskan tulk við

Hóast Ermarsund millum Frankríki og Ongland nú ikki er breiðari enn so, at mong millum ár og dag hava roynt at svomið um tað, liggur ikki altíð so væl fyr hjá fransmonnum at tosa enskt – og ongendingum at tosa franskt.

Hetta kundi eisini verða staðfest, tá ein franskur trolaraskipari var í sjóforhoyri á sýsluskivstovuni í Runavík fyri góðari viku síðani.

Fyri at franski skiparin skuldi kunna fáa alt við, ið sagt varð í hesum góða sjóforhoyri, gjørdist tað neyðugt at fáa fatur á einum tulki, ið kundi umseta fyri skiparanum.

Ætlanin var fyrst at hava sjóforhoyrið seinna-part fríggjadag, men tá bar ikki til at fáa fatur á tulki, so tí mátti biðast til leygardag við tí.

Fekk um skrávuna

Forsøgan til hetta sjóforhoyrið er annars hendan:

Franski trolarin »Cap Nord« var staddur beint sunnan fyri føroyska sjómarkið, tá hann bað Vaktar- og Bjargingartænastuna um hjálp, tí teir høvdu fingið trolíð um skrávuna.

»Tjaldrið« varð sent avstað at hjálpa trolaranum. Neyðugt varð at seta enda á trolaran og toga hann til lands. Gjort varð av at fara á Runavík við honum.

Ein stórir partur av trolinum var farin um

skrávuna, og eisini hevði eitt lás í trolinum skorað seg fast illum eitt blað á skrávuni og dysuna, so ikki bar til at gera nakað við skaðan á opnum havi.

Nógvur vindur var, tá »Tjaldrið« kom á Runavík við trolaranum hetta fríggjakvöldið, og meðan teir stríddust við at fáa »Cap Nord« til kei, kom hann at liggja tvørrur, og tá hendi so tað, at bulpurin nart við eina av kistunum undir keiini.

Hóast púrt einki sást á franska trolaranum, vísti tað seg, at kistan varð trýst einar sjei sentimetrar inn, og at skaði kom á eitt øki, ið var 30 ferðir 70 sentimetrar. Hvørki umborð á »Cap Nord« ella »Tjaldrið« merktist nakað serligt til stoytin, men havnarfútin, ið stóð á keiini, segði seg merkja stoytin, tá bulpurin kom í keiina.

Hetta gjørdist so orsök in til sjóforhoyrið. Skiparin á »Cap Nord«, skipari og stýrimaður á »Tjaldrið« og havnarfútin í Runavík skuldu so avhoyrast, og har gjørdist altso neyðugt við franska tulkinum, tí franski skiparin ikki var so stinnur í enskum.

Tað tók annars froskmonnum hjá »Tjaldrið« meira enn sjei tímar at umvæla skaðan, tí so nógv av trolinum var farið um skrávuna og trolíásið var blivið so fast, at neyðugt gjørdist at slípa lásið burtur.

hj.

Ein av kistunum her á keiini flutti seg sjei sentimetrar, tá franski trolarin »Cap Nord« bar við keiina við bulpurinum, tá »Tjaldrið« royndi at hjálpa honum at leggja at